

Про історію архівної справи, її проблеми й перспективи розповів заступник начальника згаданого управління С.Лозицький. У доповіді наведено цікаву хронологію розвитку архівної справи на території нашої країни.

У пристрасному й змістовному виступі зав. кафедрою Київського університету д-ра істор. наук, проф. Я.Калакури йшлося про підготовку спеціалістів у вузі.

Провідні співробітники Головархіву України В.Ляхоцький, А.Кентій, К.Новохатський та обласних архівів М.Чиркова, Ф.Винокурова й інші у своїх доповідях висвітлили проблеми формування Національного архівного фонду, розвитку його видавничої справи.

З підсумками наукових розробок Центру консервації і реставрації, Інститутів рукопису, архівознавства (усі - ЦНБ) виступили Ю.Полулях, Л.Дубровіна, О.Колобов, І.Антоненко, А.Субота, І.Скебець, М.Омельченко.

Директор Інституту української археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського член-кореспондент НАН України П.Сохань доповів про основні напрями

діяльності й здобутки установи. На думку виступаючого, у процес підготовки видань треба залучати студентів і аспірантів.

Змістовними були доповіді викладачів навчальних закладів: І.Войцехівська - Київський університет, В.Кислов - Київський військово-гуманітарний інститут, Н.Гончарова - КДІК, Д.Омельчук - Сімферопольський державний університет тощо.

Про перспективи освоєння виробництва безкислотного довговічного паперу в Україні розповіла провідний науковий співробітник Українського науково-дослідного інституту целюлозно-паперової промисловості А.Макушина, яка підкреслила, що у нас є всі можливості для випуску такої продукції. Є обнадійливі результати спільних досліджень з Дніпропетровською паперовою фабрикою.

Проблеми стану носіїв інформації сьогодні актуальні як для бібліотек, так і для архівів, хоч умови різняться. А от проблема розв'язання - спільна. Для уповільнення процесу старіння і руйнації важливим буде і використання наукових надбань та практичного розповсюдження досвіду з консервації і реставрації документів.

Ірина Якімова

ОБГОВОРЮЄМО КНИГУ С.РУДНИЦЬКОГО

За книгою Степана Рудницького «Чому ми хочемо самостійної України» відбулася читацька конференція в науковій бібліотеці львівського університету ім. І.Франка. Директор НБ, голова Львівського регіонального відділення Українського державного центру культурних ініціатив М.Божко у своєму виступі підкреслив актуальність висловлених письменником думок, їх доленосне значення для сучасності.

Про життя Степана Львовича Рудницького, вагомість його праць розповів упорядник книги зав. кафедрою географічного факультету університету професор О.Шаблій. Вперше праця «Чому ми хочемо самостійної України» вийшла у Відні (1916) під псевдонімом Ш.Левенко. До сьогодні вона взагалі була бібліографічною рідкістю, бо тривалий час знаходилася в спецхранах. Взагалі у працях з проблем державотворення Рудницький багато уваги приділяв корінній основі нашої держави - українській нації та націоналізмові.

Свою оцінку книзі дали голова правління обласної організації Товариства української мови ім. Т.Шевченка «Просвіта» письменник Р.Іваничук, заступник голови львівського відділення товариства «Україна» аспірант університету М.Лубківський, заступник головного редактора Всесвітньої служби радіо «Україна» А.Гончарський, студентка географічного факультету О.Равлик, головний бібліограф НБ М.Гордій та ін. Директор видавництва «Світ» І.Мельник подякував О.Шаблію за копітку й важливу роботу, спрямовану на впорядкування праць С.Рудницького, які допоможуть нашим сучасникам орієнтуватися в складних процесах українського державотворення.

Від учасників конференції було покладено квіти жертвам сталінського режиму, до яких належить і Степан Рудницький, що загинув на Соловках.

До конференції було приурочено книжкову виставку «Самостійна Україна». Розділ «Праці Степана Рудницького» включав прижиттєві видання ученого та книги, повернуті зі спецфонду у головний фонд НБ.

© Якімова Ірина, Київ, 1995

Розгортка циліндричної печатки Урзана. VIII ст. до н.е.

АНЗКА ВЪДАЛА
ПРАСЛЕНЪЖНАЪЧЪ

Шиферне прясло з написом, Київ, XI-XII ст.